

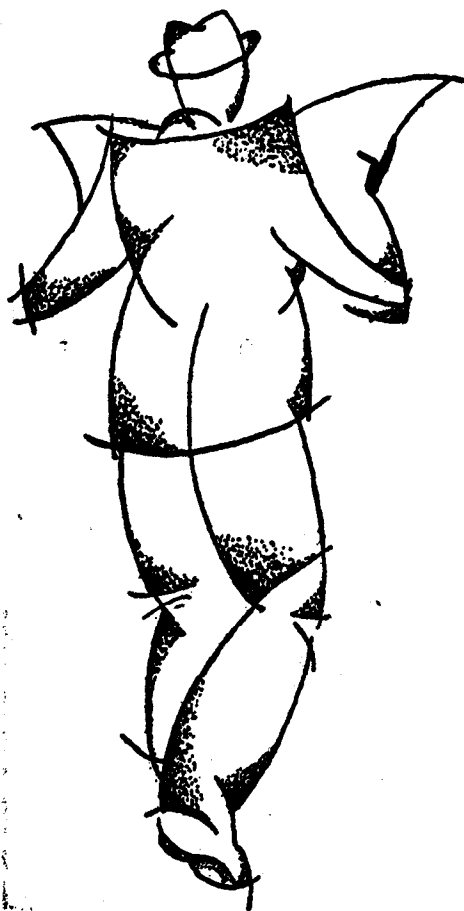
PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

QUI DORM, NO PECA?, per JOSEP M.ª LLADÓ.—LA
 COMPANYIA EDUARD CABRÉ-MERCÉ FERNÁNDEZ,
 per RAKU.—RECORD, per J. G.—RAMBLEJANT, per
 KOLIN.—ESPORTS.—DEL AYUNTAMIENTO.—
 ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—COSES
 D'ALTRE TEMPS: LA RAMBRA, per PERE
 PASSASSERRA.—SANT PERE DE RODA,
 FULLETÓ per ANTONI PAPELL.—ELS
 AMICS DE LES ARTS A FIGUERES,
 per P. P.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 15

FIGUERAS

Miércoles

12 Marzo 1930

Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscrip-
ción: Librería Batllósera, In-
genieros, 8.

IMPRESA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

Qui dorm no peca?

per JOSEP M.ª LLADÓ i FIGUERAS

Hi ha un refrany que diu: Qui dorm no peca. No cal rumiar gaire, però, per constatar que en les circumstàncies actuals sobretot, qui dorm contrau una greu responsabilitat. L'home que en lloc de treballar—sigui en l'aspecte que sigui—destrueix les seves possibilitats en la més freda inhibició no és íntegrament home, no realitza la tasca que inexcusablement ha de portar a terme.

L'activitat desenvolupada per motius professionals ha de veure's íntensament alternada amb el cultiu de l'esperit i la intel·ligència. No limitar mai la nostra cultura és una de les màximes que hauríem d'aplicar-nos a la realitat amb més assiduitat i sobretot amb més entusiasme. En els moments actuals, com en tots, és necessària una higiene espiritual, un sanejament d'ànima que ens fassi veritablement homes, que ens capaciti per l'aportació a la vida política i cultural de la nostra terra, del nostre esforç. Si no estem estimulats per la visió d'un futur ubèrrim que encapçali la nostra tasca, no arribarem mai enlloc i passarem d'aquest món amb l'expedient espiritual completament negatiu.

Que som els homes sense una activitat i una fal·lera espiritual, sense cap

claror d'idealitat, sense aquella flama interna que ens purifica i dóna sentit a la nostra vida? Éssers que venim al món preocupats per les necessitats corporals i deixant de banda l'esperit, consentint que es vagi corsecant l'ànima que necessita també del seu aliment, element de nutrició que hem de proporcionar-li nosaltres complint el deure que des de el primer moment hi tenim contret.

Sense aquest esforç que ens és tan propi, sense una aspiració i un desig de millorament en aquest aspecte, és quan, devenint incontrolats, refusem automàticament la veritable missió que ens ha estat encomanada.

Per això l'home endormiscat contrau una responsabilitat tant greu. Enlloc de inhibir-se davant dels afers públics que l'interessen ha de lluitar prescindint de les injustícies i els desenganys en que ha de topar-se en l'exercici de la seva tasca. Un home que per damunt d'ella posa aquestes raons com a motiu per inhibir-se és tan indigne de la seva condició com un metge massa sensible a la vista de la sang. És un signe de covardia i àdhuc una manca de civilitat.

Barcelona, 21-2-30.

La companyia "Eduardo Cabré - Mercedes Fernández"

per RAKU

La companyia que encapsala aquestes ratlles és la que debuta el diumenge que ve en el Casino Menestral.

Sabem que es tracta de dos joves comedants dalerosos de treballar i amb esperit molt just d'emancipar-se. Com tots els avui grans primers actors fan el pas més difícil que és el de passar de galan jove a primer galan. De dama jove a primera actriu. Cal dir però, que els dos tenen ja pous mèrits i prou història artística per aventurar-se a fer aquest pas.

Eduard Cabré, ja a l'edat de 17 anys llavors de galan jove al Teatre Romea de

Barcelona, passant després a la companyia Lluelles, més tard al Teatre Eslava de València, i finalment al Teatre Talia, on es feu un nom en interpretar meravellosament el protagonista de "La Presonera".

Merceneta Fernández, actuà durant més de cinc anys de dama jove al Teatre Espanyol, passant després de primera actriu jove a la companyia de Francesc Tres-

sols, la qual passejà per tot Catalunya les obres "La Reina del Mercat" i "El Rei del Xotis".

Els dos amb ganes de pujar i amb afany de treballar. ¿Perquè no han de lograr-ho? Cal recordar que així mateix comencaren la avui parella indiscutible Davi-Vila, i que fou també Figueres la ciutat que va donar-los l'alternativa.

La companyia compta a més amb bons elements, entre els quals sobresurten Mateu Baduell, primer actor de caràcter de reconeguda vàlua per les seves tournées a tot Catalunya, València, Andalusia i Filipines. Mercè Bayona, actriu de caràcter; una de les millors actius del nostre teatre. Gaspar Furquet, galan ben estimable. Paquita Virgili, procedent del Teatre Nou, on ha actuat de dama jove amb l'eminent Enric Borràs; Lluís Carreras, procedent del Teatre Romea, Jaume C. Rival, Maria Virgili, Amadeu Casas, Pura Altavila, Cosme Ortega, Lluís Fàbregas i en fi tots ells artistes de mèrits indiscutibles.

Projectes?

Estrenar entre altres: "Les llègrimes d'Angelina", l'obra que s'ha fet centenària en el teatre Novetats i que resultà l'èxit més gran de la temporada passada. "Les indecises", la discutida comèdia moderna del popular dramaturg Enric Lluelles, estrenada enguany al Talia: "Qui no és amb mi...", la meravellosa comèdia de "Ramon Vinyes", que constituí una revolució teatral, "La doble existència". Altre vidíssima comèdia de nostre amic Teixidor Elias, provocadora de grans discussions en quants teatres s'ha representat, i altres del teatre Espanyol, molt difícils d'enumerar.

Sabem també que es tracta de presentar totes les obres (sobretot les estrenes) amb decorat exprofés per a les mateixes, per la qual cosa s'han posat d'acord amb l'escenògraf Lluís i Roig de Barcelona, i que seran bellament presentades tant en qüestió d'indumentària, com a mobiliari, cortinatges, alfombres i altres accessoris.

Es tracta en fi, d'una temporada notable. Com que així ho creiem, així ho publiquem per a orientació de nostres volguts llegidors.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

RECORD

Na Celia Pou

per J. G.

Quina culpa en tinc jo si sou tant bella?
Si en vós tants mils encants s'han reunit,
Quina culpa en tinc jo, bella donzella,
si us he de recordar de dia i nit?

RAIG DE LLUM

Tot seguint el meu camí
per la ruta de la vida,
vós l'heu vingut a endolcir
d'un record que mai s'oblida.
Com estrella fugitiva
heu desfilat pel meu cel.
Jo pensava, dolça esquiva,
si pogués ésser meu l'estell
Donzella, que sou bonical
Donzella del bell somris,
que teniu la boca xica
i un esguard tot ple d'encís.
Donzella, que bé s'està
si us tinc a la meva vora,
feliç que hi pogués tornà
i tenir-vos a tot hora.
Estrelleta del meu cel,
raig de llum, bella mirada,
de parlar dolç com la mel
i bellesa no igualada!
Ja ho sabeu que feu glatir
i n'esteu tota envanida;
al vostre costat, per mi,
sembla un somni d'altre vida.
Quin goig en fóra pensar
que tan sols per un moment
m'haguéssiu volgut guardar
un recó en el pensament!
Estrelleta, raig de llum,
d'un cel en claror de dia...
Sento d'amor el perfum
i us voldria fè el meu guia.

Quina culpa en tinc jo si sou tant bella?
Si en vós tants d'encants s'han reunit,
Quina culpa en tinc jo bella donzella
si no us puc oblidar de dia i nit?

Barceloná, 3-2-30.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí
Perelada, 49, 2.º Figueras

Ramblejant

per KOLIN

Tres elegants. Vespre del dissabte.
Més exactament: matinada del diumenge.
Es comenten les facècies de l'amor. Un cor

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

sagnant i una sageta. Coses són disbauxes, coses són romanticisme. Ve la son i es clouen les parpelles. Els tres elegants s'adormen... i arriba l'endemà.

■ Es perden punys i es troben corbates: a la Redacció en donem la raó.

■ L'excursionisme té adeptes fervents. Ara es practica per parelles i amb bicicleta fins La Salut. Era el dia d'enterrar la sardina.

■ Aquell turista perdut amb les pluges dels aigats, ja s'ha trobat. Pescava amb canya al peu del Fluvià. Ell pensava: "a rio revuelto"... (afegim nosaltres: les aigues van brutes). Monserratina s'ho mirava des del "coll" de la "muntanya".

■ L'Hereu Riera és un símbol. Canthem-la? —Va?

—L'Hereu Riera es vol casar, cerca una pallera que hi hagi gra.

■ Què et sembla Casadevall?— Si a la casa hi ha "ball", haurem de ballar.

■ Dimarts de Carnaval i Saló de l'Sport Figuerenc. Corre d'ací d'allà, un domini negre. La feia petar. Parlant la gent l'entenia i era com un horòscop que ho endevini tot. Es redactor xef dels ramblejants a LA GALERIA. Nosaltres, els KOLIN, el venerem.

■ Carotes i caretetes que estan satisfetes. Ja sabem qui són: els "brandes" que fugiren de l'Sport per raure a l'amor de les simpàtiques modistes del Menestral. Qui eren: en Pep, Pepet i Pepito; un de gros i un de petit: ja està dit.

■ Entren decidits uns quants cap-pares crítics de LA GALERIA a l'exposició d'art instaurada a la Sala Edison.

Cerquen afanyosament, diuen, l'obra artística de l'admirable Fargnoli.

Ja la troben, ja; i els agrada; la comenten; però nós, un KOLIN, m'adono que els ulls de quasi tots se'n van més de dret a un cercol de bellesa vivent: Són les formoses Maria del Pilar i la parentela. Ai! senyor!, els canvis de llum, i els besllums ubriagadors! I doncs, mestres, sembla que badem!

■ Hi ha damisel·les que es fonen pels homes morenos. Apa doncs, Tremoleda, no et rentis la cara.

■ La nostra Remei, diumenge, potser feia dieta. Abans del ball, però començà a mastegar. Seria per agafar gana, quan l' hora de sopar?

■ La Julia i la Florentina amb un del bigotet negre, qua de rata. S'hi val a dir mentides?

■ Giner: corbata de punt; castigador, però de lluny. "Que las das", que no t'hi apropes.

■ Es allò de "En mi país no hay luz" i tothom va amb espelmes.

Però les parelles que cada vetlla, de 8 a 9, es recullen al Passeig Nou, no en porten —Què, de què? —D'espelma. Els faria nosa.

■ Els "chulos" vegades semblen bastons amb punta de passa muntanyes! Perquè volen que el llacero surti amb el carretó? Si llença el llaç, potser que els arplegui, i no precisament a qui ells voldrien.

■ Avui déiem, parlant amb un "xef" de casa. La Sunta Bastons és una diadema. Brillant i canviant. Es deliciosa.

Pas ben bé exacte el s'mil, diu el xef.

La "Suntita" és un "arc en ciel"; colors, vistosa i vària; però també impalpable. Es dibuixa al blau fons i com amb l'Arc de Sant Martí, estireu les mans i no l'abasteu, ni la trobeu.

Vila Sabater DENTISTA

FIGUERE

■ Autos llampants. Jovent lluit. Dimecres de cendra. On anem? —Ai! que el pare no ho sap!

■ Després del Carnaval. Cabells embullats. Biens a dojo. Confetti a la cabellera. Champany al cap. Manzanilla als peus.

Qui ho arreglarà?

—En Jacques, l'artista, serà!

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente ● Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fábrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llassà

Perelada, 17 FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

ESPORTS

Glosari d'esports

Una advertència. "No hay enemigo pequeño", diuen els castellans. "No cal adormir-se damunt el llaurer de les victòries", diem nosaltres.

Ahir vàrem estar a frec de perdre un partit que abans d'ésser campions no hauria tingut cap transcendència, però que perdut ara hauria sigut un gros desprestigi per a nostres colors. El guanyar un campionat vol dir quelcom més que haver guanyat un nombre de partits. Vol dir que el Club té una manifesta superioritat damunt els altres equips provincials i per tant es fa necessari guanyar tots els partits—al menys en nostre propi camp on no poden posar-s'hi cap mena de paliatius a les derrotes.

L'Escala va estar a punt de donar-nos una lliçó, gairebé ens atrevim a que va donar-nos-la. Jugaren amb més voluntat i amb més ganes de guanyar. I si no ho aconseguiren sigué perquè encara va demostrar-se que nostra ratlla mitja quan s'ho proposa és prou per a guanyar un partit.

Cal doncs que no es repeteixi el que passà diumenge al camp. Cal sortir-hi sempre disposats a guanyar i a desenrotllar bon fútbol. Si no es fa així, de res no serviran els esforços fets per l'assoliment del campionat tant brillantment aconseguit.

L'equip que presentà diumenge l'Unió i que damunt el paper semblava immillorable no va satisfer-nos. Carbonell al davant-centre no va plaure'ns ni poc ni molt. Aquell perillós xutador del reserva s'és esfumat i no xuta ni que el matin. Es tardà en fer les passades i no dribla gens. En una paraula. Cal cercar-li un altre lloc. La reaparició de Felip, ja sigué un altre cosa. L'antic jugador va demostrar-nos que si vol, pot fer jugar a la ratlla davantera com mai hauria jugat. Sols li cal sacrificar-se ell en benefici dels companys i del Club.

I ara que hi som posats, no podria provar-se aquest equip:

Brú o Gutiérrez

Santamaría - Carbonell
Medina - Bosch - Madern

Jordá I - Mas - Fermin - Felip - Jordá II

L'impetuositat de Fermin, no seria una gran cosa? Què s'hi perdria en provar-ho un parell de partits?

Sabem que han encarregat a nostre amic Teixidor Elías, que escrigués una comèdia d'ambient futbolístic, per tal d'ésser estrenada en un local de nostra ciutat pels mateixos protagonistes de la comèdia, o siguin els jugadors unionistes i altres elements esportmens. Més enda-

vant, anirem donant detalls de ço que havem averiguat i que ja promet esdevenir un aconeteixement.

AL CAMP LOCAL

Convençuts els locals d'una superioritat sobre el seu rival, l'Escala F. C., sortiren al terreny de joc amb el triomf a la butxaca, però s'equivocaren, i a no ésser per la brillant actuació dels mitjos, i una equivocació, potser l'única de l'àrbitre, al senyalar un orsai que no ho era, a hores d'ara, tindrem la primera taca negra damunt, i el trofeu que tant galantment havia ofert l'entusiasta sportman i unionista Sr. Joan Vidal, hauria passat a poder de l'Escala.

Els escalencs feren una partida magnífica, mereixent quan menys un empat, ja que individualment i sobretot en conjunt, ens obsequiaren amb una exhibició de joc magnífica, com feia molt de temps no havíem vist en el nostre camp, per cap equip foraster.

La catastròfica actuació dels defenses locals, féu anar de "bòlit" a tot l'equip, sobretot a Gutiérrez, qui dit sia de pas, no va pas tenir una de les seves bones actuacions.

També Santamaría com Noguera, no n'endevinaren pas ni una.

Els mitjos, foren sens dubte lo millor de l'equip, sobretot Medina, seguit a lleugera distància per Bosch i Madern.

La davantera, ens decepcionà per complert, salvant-se únicament del naufragi en Mas; els germans Jordá estigueren completament apagats; no donaven proves de que fossin campions ni en brama.

En Carbonell i en Felip que tornava a defensar els colors unionistes, després de la seva curta estada a Saragossa, tingueren una actuació decepcionant, sobretot el primer, qui tot i aixó, va jugar amb una voluntat digne d'elogi; en Felip, va fer-nos veure que si vol entrenar-se, encara pot ésser un reforç de consideració, tinguent en compte la probable absència de Pinadell, que ha de deixar-nos per anar a complir el servei militar.

Actuà d'àrbitre, un rodamon austriac, que es trobava a casa nostra. Ens donà una lliçó d'arbitratge, just, imparcial i amb molta vista; ens fa l'efecte que si tots els refs del seu país arbitren d'aquesta manera, ha de donar gust jugar i veure jugar el fútbol.

L'equip local estava format per Gutiérrez-Santamaría, Noguera-Medina, Bosch, Madern-Jordá I, Mas, Carbonell, Felip i Jordá II.

COMPRESUS CALZADOS EN "EL GLOBO"

A ROSES

El reserva unionista format per: Mas-Rizo I, Llovet-Rizo II, Corsellas, Sancho-Deusedas I, Caró, Caramazana, Vernet i Armangué, fou derrotat pel Roses F. C. i per l'àrbitre, per 4 a 2.

Com a nota curiosa sols direm que als 20 minuts, el resultat era de 1 a 0 a favor dels figuerencs.

A l'acabar el primer temps, eren 3 a 1 a favor del Roses.

A la segona part, en 7 minuts, els figuerencs aconseguiren empatar i quan ja

ACEITES Y GRASAS MINERALES
-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial
Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

l'àrbitre havia donat el gol, intervingué el capità del Roses i féu que s'anulés el gol. Des d'aquest moment els reservistes s'ho agafaven a la fresca, lo que fou causa de que el partit fos una verdadera "camama".

Els gols els aconseguí tots tres en Baró.

A CAMALLERA

Honorable, però immerescuda derrota fou la que sofrí el cercle figuerenc Comerç F. C. El resultat d'aquest encontre sigué de 1 a 0; obtingut producte d'una jugada desgraciadíssima de Soms II, qui volguent fallà una arrencada contrària col·locà la pilota a la seva pròpia porta, baix la sorpresa del meta Borrás, el qual amb l'efecte que agafà la pilota a causa del fort vent que feia no pogué fer res més que veure's vençut; aconseguint-se d'aquesta forma l'únic gol de la tarda i amb ell la victòria del Camallera F. C.

La deficient actuació i poca compenetració de la ratlla davantera del Comerç, fou la causa de que el partit no és decantés al seu favor, ja que aquests foren ajudats constantment pels mitjos, quins tingueren una bona tarda, dels quals destacà especialment la gran actuació d'en Baig.

L'equip figuerenc estava constituït per: Borrás-Patricio II, Balansà-Tomé, Baig, Soms II-Collajo, Patricio I, Pastor, Deusedas i Soms I.

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

Les pel·lícules no foren res de l'altre món. Un programa vulgar que no passarà a la història. «Ruidos de la ciudad» i «Sangre escocesa». Aquesta darrera producció interpretada per Lillian Gish la trobàvem molt fosca de fotografia i quelcom passada. Pel demés estava força bé.

La Srta. J. Walter caricaturista, va complaure'ns, encara que no trobem que siguin les taules d'un teatre les més adequades per a exhibir aquesta mena d'art del llapiç.

I els clowns musicals, excèntrics. A. y A. Roche, feren les delícies del nombrosíssim públic que acudí el diumenge a la tarda en aquest favoregut cine.

Sala Edison

«Ráfagas parisinas» i «Inquieta Juventud», constituïen el programa d'aquest cine tan estimat del públic figuerenc. La segona d'aquestes cintes, malgrat figurar en lloc secundari va plaure'ns en absolut. Sobre tot pel seu argument humà. Nos féu recordar «El procés de Mary Dugan» i «A espaldas de la ley». Una pel·lícula que mantingué l'interés fins a sortir

la paraula «fin». Ja és dir prou. «Ráfagas parisinas», no va plaure'ns tan malgrat el luxe i les toilettes que llüïren les artistes. I és que l'assumpte és molt americà. Tant americà, que en portar-lo en nostre país, va perdre tot el sabor.

La cançonetista Merceditas Álvarez (qual artista ens havien recomanat com a cosa excepcional) va plaure'ns per la seva gentilesa, per la seva finor, per la seva mirada (compremem que ens la recomanessim els qui yaren fer-ho) però ... sempre el però maleït tant mortificant pel cronista. Però artísticament... encara

és verda. Poc feta. Li falta picardia, i sobre tot li manca veu. Però... és tan bonica... que ja li perdonem tot lo altre.

Casino Menestral

Els concurrents a aquest local venen demostrant que no volen cine. Amb dues entrades molt fluixetes van exhibir-nos «Rosa de media noche», una cinta interpretada per Lya de Putti, que no cap llorer ha d'afegir a la seva corona d'artista.

I ara a esperar el debut anunciat.

AMNISTIA

Es el clam balsàmic que surt del fons de les ànimes generoses. Es un deure de tothom qui bategui amb cor humà. Es el crit d'ajuda als caiguts, o als apartats, d'allargar-los-hi la mà perquè s'incorporin.

Nosaltres que sempre serem corals, i que algun de nosaltres fou l'impulsador d'un altre indult, confonem també la nostra veu al clam general i generós.

Voldríem veure com a la nostra ciutat també es disposen igualment que en altres, llistes, on les nostres dones puguin elevar llur petició.

LA GALERIA, doncs, respon al seu nom aixecant també ben potent el seu crit de "AMNISTIA, AMNISTIA".

Del Ayuntamiento

En la sesión del Pleno de ayer, martes, presidiendo D. Juan Carbona y con asistencia de los señores Ros, Cusi, Jaime Gelart, Guillamet, Rovira, Geli, Vergés, Sans, Monegal, Pujulá y Serra, se posesionó de su cargo el señor Monegal, y se tomaron los siguientes acuerdos:

Desestimar la compra de la apisonadora.

Ordenar la no continuación de los sondeos que se venian practicando en la Muga para captación de aguas.

Pasar a Gobernación los recursos presentados contra el nombramiento de una plaza de auxiliar administrativo.

Terminó la sesión sin otro

acuerdo por no estar fijada en la orden del día ninguna otra cuestión, como previene el Estatuto en esta clase de sesiones.

Comentario:

Estimamos muy plausible el primer acuerdo referente a la apisonadora. Nuestra ciudad puede prescindir perfectamente de tales dispendios.

Muy razonado el segundo, pues a nadie debe ocurrirle, como dijo muy bien el concejal Sr. Cusi, verificar sondeos en la talbec de un río.

Atinadísimo el Sr. Sans instando para que de ninguna manera se abandone la radical solución del tan vital problema de las aguas.

Recogemos, convencidos, las seguridades dadas por don Vicente Ros de que él se desvivirá hasta encontrar satisfactoria solución al problema.

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados
a cualquier precio

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá

Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.

Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y licores desde 100 a 1.000 idem.—Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Baño.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Ampurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

LA Rambla de Figueres és el cor de la bella capital de l'Empordà. A ella hi aflueixen totes les artèries urbanes i tota la vida ciutadana, simpàtica i franca com el nostre vent.

Cap figuerenc no hi ha que no en servi d'ella un dolç record. Al cor de l'Empordà i al cor de la ciutat, tant a les tardes diumenjals de l'estiu, baix l'espessa forra dels seus plàtans venerables, com a les tardes de l'hivern, al recer de la gelada tramuntana canigonenca, imperturbablement, la riuada humana va i ve sorollosa i lenta per aquesta ampla i ben guarnida avinguda. Allí barrejats, hi trobareu el senyor de barret, de guants i de bastó, polit com diuen que són els senyors, i l'home de blanca espadenya, de gorra multiforme i de putrefacte caliquenyo; la mossà senzilla i riallera i la elegant i riallera senyoreta (un planter de flors que cultivem amb amor en la nostra secció de «Ramblejant»).

La Rambla dona el ritme de la vida espacible de la nostra ciutat.

Fins fa poc, els figuerencs que a ella estudiaven, donaven en llur passeig la nota discordant i peculiar, de franca rebel·lació contra les normes de ço que en diuen «el bon passejar», anant pel cantó que més els hi quadrava. Era, certament, una nota típica de Figueres, una costum tàctica i inveterada, que palesava el caràcter empordanès, sempre rebel a tota subjecció i que recollien els forasters tot diguent amb to de mofa: «Els figuerencs no saben passejar-se».

I bé: una ordre municipalha demostrat als bescantadors dels nostres hàbits que també els figuerencs sabem passejar-nos, trencant, malhauradament, el contra-ritme tant ple de gràcia que ens caracteritzava. Avui ja no ens veiem cara a cara els uns amb els altres; hem perdut gairebé la delícia d'aquelles mirades de foc que ens ennartaven i ens embullaven en les xerxes indefensables del dolç amor...

VISIÓ D'AHIR

El suggeridor de l'idea de construir la volta de la Rambla, realitzada en el període de sis anys—1828-1833—, ha restat per mi incògnit.

No creguis pas, llegidor, que fos aquesta una empresa de fàcil execució. Pensa que el que és avui un rec insignificant i portador de brutícia, vivificava

ahir la pesada roda d'un molí emplaçat a la Placeta.

Aquesta riera entrava a Figueres per la porta del Sol; seguia el carrer de Lasauca; s'esmunyia per la Rambla i La Placeta; nodria el rentador públic situat a la Plaça de la Palmera i seguia per entre camps fertilitzant les terres baixes de l'Empordà.

La Riera limitava el casc urbà de la vila migeval pel cantó Sur, defensada per espesses muralles flanquejades per les torres «del Ral» i per la que avui encara resta en peu davant les escales de la Rambla. A l'altre costat, tant poques edificacions hi havien, que per anar a l'antic Laçaret, convertit més tard en hospital per obra i gràcia de Bernat Gasendis, s'havien d'atravessar camps.

Més tard, al adquirir Figueres una major importància pels motius de sotraure's a la tutela dels reis—doncs era, com se sap, Vila Reial—i per la ruïna del comtat d'Empúries, ço que redundà en perjudici de la vila de Castelló, la nostra anà creixent dins el recinte fortificat, eixamplant-se a la fi per l'altre costat de la Riera.

LA NAIKENÇA DE LA RAMBLA

Les necessitats de la població feren que es pensés en cobrir el llit de la Riera, doncs dificultava extraordinàriament la trasllació d'una a altra banda. Per això, el 27 de juliol de 1828 es proposà a l'Ajuntament aquest projecte. L'Alcalde en Ramon Plantamor amb els concellers Reynalt, Pons, Caralt, Frigola, Garcia, Junyer, Mas, Almar, Sans i Comas, prengueren la següent resolució:

«Habiéndose tratado de muchos años a esta parte el cubrir la ribera que atraviesa esta villa en el paraje llamado La Placeta, sacándose de allí el molino del Dr. D. Tomás Puig y derrumbándose las casas llamadas d'en Barjau, construyéndose además una fuente de aguas potables por carecer de ellas la población, cuyo proyecto no ha tenido efecto hasta el día por falta de medios para realizarlo; y estando convencido el Ayuntamiento que su coste importaría unas cuarenta mil libras, se ha ocupado en buscar los arbitrios que pudiesen facilitar su coste sin que la población sufriese una carga excesiva y hallado que

Coses d'ahir

La naixença de

LA RAMBLA

imponiéndose el derecho de cuatro reales de vellón por cabeza de ganado lanar y cabrio y ocho por el vacuno y de cerda que se matan en las carnicerías de esta villa, importaría al año cuatro mil ochocientas libras; el de un real por bota de vino y carga de uvas que entrase en esta villa, cuyo importe sería el de dos mil cuatrocientas libras y el de veintinueve cuartos por cuartera de trigo que sirve para amasar el pan que se vende al público por los panaderos, que importaría cuatro mil doscientas libras, todo aproximadamente, cuyo total ascendería al año a once mil cuatrocientas libras, pudiéndose verificar el proyecto dentro el término de cuatro años. Dijeron dichos señores que se representase a S. M. implorando su real gracia para ejecutar el expresado proyecto e imponer los arbitrios indicados para tan útil objeto».

Aquest acord però es veu que no donà el resultat que s'esperava per part del poble, enemic sempre de tota contribució, doncs pocs dies després es procedí a la construcció d'un pont sobre la Riera.

Prop d'un any quedà la proposició oblidada. En els Llibres d'Acords de l'Ajuntament amb prou feines es parla de la volta que s'ha de fer. No obstant, els assenyats prohoms de la ciutat palesen amb gran riquesa de detalls la necessitat de lliurar-se de aquest destorb, significant la bellesa que reportaria a la vila la construcció de carrers—no es parla de cap passeig—damunt el llit ple de brutícia del riu.

L'idea torna a tenir entusiastes partidaris. Tants, que ja el 13 d'abril de 1829 es nomena a Francesc de Vallès, arquitecte acadèmic de Barcelona per a que faci el projecte, plànol i pressupostos per la coberta de la Riera.

Un mes després l'Ajuntament dirigeix una instància al capità general de Catalunya demanant autorització; el qual contesta que es discurreixi un medi per adquirir el molí d'en Puig, destinant-se per això l'impost d'un ral de velló per bóta de vi que entri a la vila.

Els interessos creats al voltant de la Riera dificulten molt l'èxit de l'obra projectada, qual realització es dilata novament fins el 26 de març de 1830, en que l'Ajuntament torna a encarregar a Francesc Vallès el plànol per cobrir-la i el de l'establiment d'aigües potables a la població, comissionant al ensems a Francesc Botiñà, Reial Geòmetra d'aquesta vila, perquè l'ajudi.

re temps

ostra Rambla

per PERE PASSASSERRA

M B L A

El doctor Puig, per lo que es desprèn de tot, era un home de molta influència a Madrid, conseguint que el projecte i el recurs d'expropiacions a la Cort no mereixessin l'aprobació del Govern.

La construcció de la Rambla és ja una qüestió d'interès públic. La política intervé ardidament, com sempre, dificultant a bastament la realització de aquesta obra tant necessària. Per això, l'Ajuntament, seguint per l'opinió pública, no defalleix en llur costat. Faltant-li molts més diners dels que hi havia disponibles, procedeix a vendre el solar que se li havia d'obtenir damunt la riera coberta, al costat de la casa de D. Tomàs Puig; el «Matadero Vell» (casa del castell); la casa del carrer de Besalú; el solar anomenat Quarter d'en Ros (carrer d'Ingeniers, actualment propietat de la Sra. Durbau) i la casa del carrer de Peralada, imposant a l'ensamblatge dels carrers de velló per bóta d'aiguardent, un per rera de vi, dos per quintar de sucre, dos per quintar de peix salat i un per quintar d'arròs. Les finques posades en venda, reportaren al Comú la quantitat de 94.300 rals de velló, éssent venudes el 6 de març de 1830.

A la sessió del 6 d'agost apareix per primera vegada l'opinió de destinar-lo a passeig públic.

L'efervescència en aquells dies devia ésser extraordinària. El poble tenia de lluitar obertament, contra l'opinió del Govern, el qual es negava a concedir el permís per a començar les obres, segurament influït pel cacic gubernamental del poble. Però el poble enter ho volia i res podia deturar el seu ferm desig. Perxò el 18 de febrer de 1831 s'acordà subhastar els drets per col·lectar a la Riera, dictant-se amb caràcter definitiu els costos següents:

- Una pesseta per quartera de blat que es consumeixi per a fabricar pa.
- Quatre rals de velló per cap de bestiar llanar.
- Setze rals per cap de bestiar boví i porquí.
- Un ral per bóta de vi.
- Un ral per mallal d'aiguardent que entri a la vila.

Ràpidament es procedí a començar les obres de la Rambla que havia d'ésser la joia més bella de nostra vila. La primera volta s'inicià per la Porta del Sol. Com a dada curiosa he de dir que fou Figueres la primera ciu-

tat de Catalunya que utilitzà els xindris.

Per tal de cuidar del millor èxit, es creà una junta, separada de l'Ajuntament, titulada «Junta de la Riera» i integrada pels senyors següents:

Antoni Lasauca, comandant d'Enginyers d'aquesta Plaça.

Ramon Plantalamor, batlle.

Francesc Xavier de Perramon, propietari i regidor.

Maurici Albert, propietari.

Francesc de P. Heras, propietari.

Salvador Cunill.

Antoni Lasauca fou el president de aquesta junta de prohoms figuerencs. L'efecte que per la nostra ciutat sentia, es palesa sempre en tota sa actuació, resolguent-nos molts de greus conflictes i venint sempre que podia a visitar-la, particularment en el temps en que fou governador militar de la Plaça de Girona durant la primera guerra carlista.

L'entusiasme amb que assumí la direcció de les obres, l'impel·lí a marxar a Madrid per activar la resolució de l'expedient en sentit favorable per la ciutat i que per motiu dels manejos de la política restava enterrat sense que ningú s'atrevis a fer-lo ressucitar.

Els conflictes, però, no pararen aquí. Ildefons Palau, advocat figuerenc, havia acudit al Reial Patrimoni sol·licitant aixecar una casa damunt la Riera i al costat de la que tenia el doctor Puig. Això ocasionava una greu extorsió per lo que respectava a l'urbanització i embelliment de la ciutat. No sense poques dificultats pogué la Junta de la Riera obtenir la revocació del permís donat, decretant-se que es deixés la volta per carrer.

El veïnat considerà, amb raó, excessiva la carga d'una pesseta per quartera del blat que es consumia per a la fabricació del pa, protestant de tal impost. Considerant això, l'Ajuntament exonerà el 5 d'agost de 1831 la contribució designada en aquest article en la sessió del 18 de febrer del mateix any, i per tal de no perdre una recabdació, que bona falta li feia, imposà la de quatre rals per quintar de cacau i de cafè i la de quatre rals per arroba de xocolata, article que tenia en aquella època un èxit vertaderament gran.

L'obra de la Riera s'anava fent lenta-

ment, sempre entre mig d'insòlits entrebancs. Molt sovint s'acabaven les consignacions, tenint d'esperar la recabdació dels consums estipulats. Qui havia de dir que la xocolata, el cafè, el cacau, els bous i els porcs havien d'assolir un tant important paper en l'història de nostra Rambla!

Les quaranta mil lliures pressupostades s'anaren estirant, estirant, arribant a excedir de les cinquanta. En l'obra solien treballar-hi de vint a trenta homes, entre paletes, manobres i jornalers que anaven a cercar la terra pels voltants de la vila cuidant-se d'estrebar la volta.

La «Junta de la Riera» rebé una comunicació signada per varies persones sol·licitant edificar una illa de cases davant la d'en Deseya, contigua i unida a la d'Antoni Tutau. Era aquesta la de la part alta de la Rambla que fa pocs anys s'enderrocà per subscripció dels veïns. Examinat el plànol presentat, i necessitant diners, la Junta l'aprovà, venent-los-hi el terreny guanyat, no sense la disconformitat d'alguns ciutadans que estimaven tenia d'enderrocar-se tot, per tal de donar una màxima perspectiva al passeig en construcció, deixant-hi una placeta, com la de l'altre extrem de la Rambla.

En el mes de juliol de 1833 s'acabà definitivament la volta gràcies a l'infatigable desvetllament del comandant Lasauca, celebrant-se l'inauguració amb lluïdes festes.

Figueres, que sempre ha retut el més entusiasta agraïment als seus benefactors, posà el nom d'Antoni Lasauca a un dels carrers més cèntrics de la nostra estimada ciutat, que s'havia guanyat al riu.

I creu, llegidor, que el nom d'aquest carrer imposat pels nostres avis, enc que passin les centúries, ningú no el tocarà mai més...

Banco de Crédito Ampurdanés S. A.

FIGUERAS

Por acuerdo del Consejo de Administración de este Banco, se convoca a Junta General Ordinaria para el día 15 del corriente, a la una de la tarde en su local social, Rambla 11.

Se previene a los Sres. Accionistas que para tener derecho de asistencia a dicha Junta, deberán depositar en la caja social con una antelación de dos días al expresado anteriormente, al menos cinco acciones.

Figueras, Marzo de 1930.

El Presidente,

HIPÓLITO JALIBERT

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Surtidos al cromo especiales, orreas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
; : : : la industria : : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

“Quan els predits bisbes sotscrigueren la mentada excomuni-
cació, també ho feren pels absents, això és, pel bisbe de Barcelona
Deusdedit i per tots els canonges de la Seu gironina. Aquests de-
crets inclouen també a tots els qui ataquen als pobres mendicants
i als qui es rebel·lin en el mateix lloc de sa residència.

“Així doncs, demanem que aquest comte Guillem (de Besalú),
el boig, que en ses paraules s'atreuï a dir que de res se li endonava
l'excomunicació i que cap cosa no retia del cenobi de Sant Pere de
Roda, que mai més no pretingui inquietar (les coses del cenobi) en
cap altra forma. Per altra part preguem que no excomuniqueu ni
rebutjeu al comte Huc, doncs ja ha obrat rectament respecte de
nosaltres i s'ha millorat, i que amonesteu al fill perquè es porti mi-
llor. Certament excomuniqueu als demés homes (pròcers) d'aques-
ta terra si no ens socorren ans que..... (1)i jamai pel vostre or-
gull podreu habitar el predit monestir.

“A causa de la pobresa que ens poseeix no ens atrevim a fer
altra cosa per temor als comtes.

“Demanem també que baix pena d'excomunicació aviseu a
tots els bisbes de nostra província que cel·lebrin un concili per a
que dignin ço que no és recte; i si així no ho fan que se'ls privi de
llur ministeri pontifical o sacerdotal perquè en aquest vostre dis-
tricta imperin els drets i perquè desteu als menyspreuadors i als
qui es rebel·len contra els sagrats cànons i preceptes”.

Res, però pareixia deturar l'orgull dels prohoms referits. Les
dissidències entre ells i el monestir s'aguditzaren en tal forma, que
Benet VIII ordenà que definitivament es cel·lebrés un concili a
Vic. Reunits en 1027 els bisbes de Narbona (2) (Vifret); de Barce-
lona (Deodat, o Deusdedit, que diu la carta de consagració); de Gi-
rona (Guadall); d'Urgell (Amili) i de Vic (el gran bisbe Oliva, de
exemplar història), amb gran nombre d'abats i nobles, es proferi-

(1) Hi ha una llacuna a l'original.

(2) Arquebisbe i no bisbe. Trobem estretament unides les esglésies
i els monestirs de Catalunya a aquella ciutat francesa. I és que Narbo-
na era en aquella data la metròpoli del principat. Hi ha discrepància
respecte de l'establiment de la dita metròpoli, car oscil·la entre el
690 i el 788.

ordenà que es lliurés un concili de bisbes per a pendre mides enèr-
giques; però era tant el temor d'aquests, que no s'atreviren a
ajuntar-se; temor que es deixa veure fins a la consagració del tem-
ple de Sant Pere de Roda en 1022, car no s'atreviren a acudir-hi,
ostentant la representació del bisbe Pere de Girona, Vifret; arque-
bisbe de Narbona.

És interessant estudiar l'estat social de l'Edat Mitjana. Apar
que el temor de Déu, en un temps en que la creença estava tan
arrelada, devia subjectar les costums. Per contra, les depravacions
més insospitades que ens pinta Miret i Sans en el seu treball “Sem-
pre han tingut béch les oques”, i altres autors, com en Chia, ofe-
reixen una palesa mostra de l'esperit altiu i desemfrenat d'aquells
senyors que no paraven un moment d'ocasionar les més escanda-
loses aberracions sexuals tot colpejant-se el pit.

També els eclesiàstics havien oblidat completament els seus
deures sagrats. En el concili de Girona, celebrat en l'any 1068, es
dictaren cànons que demostren a bastament l'estat desfet d'aquella
època. Condemnen l'heretgia simoniaca dels monjos; ordenen que se
separin els qui hagin pecat incestuosament; prohibeixen a tot cris-
tià saludar als tals, menjar i beure-hi amb ells, orar amb ells i visi-
tar-los en les seves enfermetats i privant-los fins de la sepultura
cristiana si persistien en llurs pecats i morien sense penitència i
comunió; manen als clergues que deixin les armes i plorin els de-
lictes que cometeren portant-les, i en cas de no obeir treure'ls del
chor i de tot benefici; estableixen també que siguin depositats de
llurs càrrecs els clergues usurers i que es prohibeixi el joc i la caça
a tot clergue (1).

La relaxació, per contes d'apaigavar, es féu encara més diso-
luta, en tal forma, que deu anys després, en 1078, un altre concili
cel·lebrat també a Girona establí regles més severes respecte de la
clarecia, advertint-los-hi que les penes serien molt crues si persis-
sien amb els seus tractes il·lícits amb dones. Res pareixia no poder
detenir la corrupció. Els bisbes venien els honors, que s'heredaven

(1) Antoni de Bofarull.—Obra citada, vol. II, p. 344-345.

de pares a fills. Els clergues anaven armats i vestits com els nobles, dissimulant la tonsura baix una espessa forra de cabells.

Si els eclesiàstics no complien amb llurs deures, menys complien els senyors, particularment a l'Empordà i al comtat de Besalú. Els comtes d'Empúries havien arribat a un grau tant baix de degeneració que ja no dissimulaven els seus robos. És per això que no feien cap cas de les advertències aferrissades dels grans magnats de l'Església. Tant poc en feien, que l'abat Pere envià per segona volta embaixadors al Sant Pare, posant-lo al corrent de ço que succeïa a les terres de l'Empordà, parlant en particular contra Guillem, comte de Besalú, que per la seva desordenada conducta merescuè el dictat de "el boig".

L'obra començada per Tassi s'acabà finalment, celebrant-se la consagració definitiva del temple. En l'acta que tradueixo del llibre de Marca (1), s'hi veu clarament l'esperit bel·lic sempre latent dels comtes de Rosselló, d'Empúries i de Besalú en contra de Sant Pere de Roda i les precaucions minucioses dels dignataris de l'Església per a oposar-se a les seves depredacions.

Diu aquesta:

"CARTA DE CONSGRACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANT PERE DE RODA, LA QUAL HO FOU PER TRES BISBES EN L'ANY DE L'ENCARNACIÓ DEL SENYOR DE MIL VINT I DOS, AL TERÇ DE LES NONES D'OCTUBRE.

"Al Sant Pare Benet (2), en Pere, per la gràcia de Déu abat, i tots els vostres súbdits, salut i glòria us dirigim. En l'any predit, havent tingut esment de la queixa dels monjos d'aquest lloc, que està baix l'advocació de la Santa Església Romana, de que havia sigut devastat i envilit per homes dolents, això és, pels procers i llurs súbdits que viuen en els confins de la nostra regió. Vós que això coneixieu, atentament escollàreu els nostres pregs i manàreu baix pena d'excomunió als comtes que restituïssin totes les coses que havien prés al dit lloc i que cap en retinguéssin contra la nostra unitat. Després d'això, deleu que totes les persones de menys je-

(1) Marca.—Marca Hispanica, App. CXCIV.

(2) Benet VIII.

rarquia a les quals se'ls imputés una semblant falta, segons el nostre judici, també serien objecte d'excomunicació, com també els provocadors i productors de confusions i d'improperis, perquè tot hom digui que l'excomunicació sacerdotal no s'entén solsament als prínceps.

Mes, oh, dolor! Quan les coses santes han estat maltractades i conculcades, és que el Sant Pare no ha excomunicat a uns i altres? Sens dubte és una falta imperdonable menyspreuar la justícia, desdenyar la pietat o negar la misericòrdia. Però res més cert és que amb la renúncia de les coses de Crist i imitant les obres del diable i d'ell seguint els vestigis destructors, seran aquells perpétuament submergits, i cada volta més pitjorament, en els profunds antres infernals.

"Sens dubte, perquè les prediccions del bisbe (Papa?) siguin possibles per a la convocatòria dels concilis i l'explicació de l'origen que informa els Estats, i perquè les exhortacions arribin als comtes i a llurs vassalls és necessari que no retinguin res del lloc predit.

"Els menyspreuadors dels vostres drets efectius, mals encarniadors que són, també substraïen a la consagració d'aquest lloc on és edificada la nova església, menys els bisbes Oliva de Vic, Vifret de Narbona, Esteve Atense i Esteve Agatense. Assisteixen també els comtes Huc (d'Empúries) Vifret (del Rosselló) i Guillem (de Besalú), la comtesa Ermessendis i moltes altres il·lustres personatats.

"En l'any de l'Encarnació de Jesucrist de 1022 i al dia tres de les nones d'octubre, arriba l'arquebisbe Vifret de Narbona en representació de Pere, bisbe de Girona i els bisbes Esteve Atense, Esteve Agatense i Oliva de Vic per la consagració de la nova església de Sant Pere de Roda.

"Confirmem nosaltres, els predits bisbes, al venerable cenobi els predits que anteriorment adquirí per la misericòrdia de Déu i que estan inscrits en llurs escriptures com també els canons de subjecció a l'Església Romana. Si existeix un violador de nostres decrets, sigui per tal excomunicat per l'Omnipotent i per Sant Pere i separat de l'Església, mentre no satisfagui plenament el dany.

Els "Amics de les Arts"

a Figueres

per P. P.

Un estol de joves artistes gironins, agrupats baix el nom suggestiu de "Els Amics de les Arts", ha vingut a oferir-nos les seves darreres i acurades produccions. Ells són: en Martí Adroher, en Josep Palomer, en Francesc Gallostra, en Joaquim Vergés, en Josep Pujol, l'Adolf Fargnoli i en Ramon Cadenes.

Les obres exposades a la Sala Edison de nostra ciutat, en nombre de 48, són certament, excel·lents. Els joves pintors palesen una producció cada volta més desenrotllada, més ferma i cultivada. Nosaltres coneixiem ja a Pujol, a Palomer i a Gallostra per les obres de l'Exposició d'Hivern a la Sala de l'Ateneu de Girona. N'hi ha un altre d'artista que ja no és jove, en el sentit del seu art, que té un talent dignes dels èxits més grans i que per les circumstàncies de la vida amb prou feina se'l coneix a Espanya. Me refereixo al dilecte i antic amic en Joaquim Vergés, l'obra del qual hem anat seguint nosaltres amb molta atenció. De les seves produccions—lo millor de la Sala, sens dubte—, sobresurten "Mediterrània", un dibuix perfectíssim i de vertader ambient empordanès, "La noia de la flor" i, per sobre de tot, el dedicat a Isabel Peiró, que representa a una mare amb el seu fill.

Sobressurten també les caricatures de l'Adroher, molt pulcres, molt humorístiques.

Adolf Fargnoli exposa quatre obres molt belles: tres capses i una llàntia. Les caixetes demostren on ha arribat l'obra d'aquest jove artífex qual nom ha traspassat ja les fronteres nostres i fins la mar Atlàntida. Llurs dibuixos esqueiomòrfics tenen un sentit d'art maïa molt intens, ço és, si se'm permet: un exotisme arcaic dins un caire modernista català.

Ramon Cadenes, l'inspirat forjador gironí, presenta també una llàntia molt bella.

Aplaudim de tot cor l'obra dels "Amics de les Arts" i els hi agraïm la deferència d'haver-nos fet fruit a casa nostra de les veritables excel·lències de llur producció.

:-: ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-:

Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

L' Homenatge a Enric

Perxes Rico

El dissabte, dia 8, tingué lloc en el Gran Hotel Llombart, el simpàtic acte

de retre un homenatge a Enric Perxes Rico, amb un àpat amb que l'obsequiaren els seus amics per el nomenament obtingut de Director del Laboratori Municipal d'aquesta ciutat, organitzat pels Srs. Barba i Alonso.

A la rodona de la taula hi prengueren seient els Srs: Alonso, Barba, Batlle, Paltré, Coll de Cendra, Vila Sabater, Campmany, Lluís Perxas, Cortada, Botella, Vilanova, Fages, Thomas, Diaz i el Dr. Pagés, éssent també nombroses les adhesions que es reberen.

Com es mereixia l'homenatjat, es pronunciaren paraules d'alabança a la seva personalitat científica, així com a l'amic.

Alguns dels senyors que concorregueren a l'acte posaren de relleu les dots del mateix, alentant-lo en el camí emprès en bé de la ciutat.

Sobressortiren i foren molt aplaudits els parlaments dels Srs. Pagés i de Batlle.

Finalment, l'Enric Perxes, amb fàcil paraula, recollí les demostracions de afecte de tots els companys, remerciant l'obsequi que ell creu immerescut, i oferint-se en el seu nou càrrec, que procurarà ostentar sempre amb dignitat.

Per fer palesa l'amistat i admiració que senten per el seu fill els concurrents, enviaren a la mare del Sr. Perxes el ramell de flors que presidia la taula.

L'àpat que transcorregué amb un ambient de cordialitat i simpatia fou admirablement servit per la cuina del ben acreditat hotelier Sr. Llombart.

NOTAS

VARIOS vecinos de la calle Nueva (hoy Alfonso XIII), nos han manifestado su queja por el entorpecimiento que ocasionan unos escombros olvidados frente al taller mecánico de don Francisco Ubanell.

Nosotros no dudamos que será recogida la queja y con ella los escombros.

NUESTRO colega en información, "La Veu de l'Empordà", nos ratifica la noticia, que hace algunas semanas barruntamos, del nacimiento de un partido político para unión de todos los republicanos. La unión abarcará

más amplitud que la sospechada, pues se extiende hasta los socialistas.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA EN EL RAMO DE CALZADO

LAS pelotas del Carnaval, si se quiere la protesta de la mocedad contra el aumento de arbitrios por el baile, ha tenido la fuerza de derribar la Junta Directiva del Casino Menes-tral. Hemos de reconocer que los se-

ñores que la componen han tenido la dignidad del cargo, pues ante una protesta meramente juvenil han presentado sus dimisiones.

ACCIDENTALMENTE ocupa la presidencia de la ciudadana entidad el experto interventor del Ayuntamiento, don Claudio Diaz.

EL Ateneo de Armentera continuando en su tarea de valorizar la ciudadanía del pueblo, encargó el pasado domingo, una conferencia la infatigable don Àngel Sambiancat

que esparrió por una vez más, la fructífera semilla de su ideario.

EN la madrugada del sábado, se efectuó la boda de nuestro amigo y popular comerciante don Juan Mensa Garcés con la linda señorita Anita Ribera. Verificados los esponsales, los novios emprendieron su dulce viaje de luna de miel.

Felicidades.

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

NUESTROS buenos amigos la feliz pareja Monegal - Comas, han visto sonreír su hogar la semana pasada con el nacimiento de una María de los Dolores.

Enhorabuena.

Banco de Crédito
Ampurdanés S. A.
FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones
del as Deudas del Estado

VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

VÍCTIMA de pérdida dolencia, dejó de existir el 26 del pasado, el malogrado joven D. Luis Aupí.

A su desconsolada viuda, nuestro sincero pésame.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA
Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos.
Todas las reparaciones son garantizadas
Rutlla, 27 FIGUERAS

A la avanzada edad octogenaria, Juan Formatjé ha pagado su tributo a la igualadora. Fué un bravo de los que pelearon heroicamente en Castellfullit de la Roca (Gerona). Caído prisionero de los carlistas y sorteado para el fusilamiento, logró escapar tras peregrinas peripecias.

Descanse en paz aquel veterano de la libertad.

Se encarga de repartir programas, invitaciones, prospectos, circulares, esquelas y en general toda clase de reclamos a precios módicos.

PEDRO PUIG

Subida Castillo, 31 Figueras

EL viernes, festividad de Santo Tomás, que los alumnos del Liceo Monturiol disfrutaron por la tarde con un bien ganado partido de fútbol, fué dada luego por don Ramón Soriano (Capitán Viriato) la anunciada conferencia "Ciudadanía, Educación física e Higiene", del estimable ciclo que viene desarrollando aquel pedagógico centro en el local de Atenea (Casino Menestral).

Con palabra fácil, D. Ramón Soriano desarrolló el tema de su conferencia. Habló de los deberes del Estado para con el individuo y de los de éste para con el Estado. De la educación física para hacer fuerte y vigoroso el cuerpo, pues sin discusión de ningún género, si el espíritu ha de manifestarse plenamente en este plano material, necesita el cuerpo y cuando más éste esté fuerte tanto mejores serán las manifestaciones espirituales. Cita ejemplos, y entre ellos, el de aquellos espartanos que todo lo cifraban en hacer hombres fuertes para estar al abrigo de invasiones extrañas. Seguidamente pasa a hablar de higiene exponiendo las principales reglas individuales.

Hay que hacer resaltar que el Sr. Soriano supo siempre ponerse a tono con el estado intelectual de los alumnos que llenaban la sala y que le escucharon con verdadero interés.

Su peroración fué subrayada con nutridos aplausos.

Vila Sabater
DENTISTA
FIGUERAS

CUENTAS del Baile de Beneficencia celebrado en el Gran Teatro El Jardín el día 27 de Febrero de 1930.

Resumen: Importan los ingresos, 6060'80 pesetas.— Importan los gastos, 2448'40 pesetas.

Beneficio líquido, 3612'40 pesetas.

Propietaris i Masters
d'obres

Exigiu als magatzems i a! vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'artiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

Llibreria
Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueras

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión». Núm. 1610

-- SE SOLICITA REPRESENTANTES --
Agencia para Cataluña y Baleares:
Paseo de Gracia, 48, 1.º BARCELONA

MUEBLES

FIGUERAS

De la Comarca

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Renovada la Junta de l'Ateneu Montgrí, sigueren elegits els senyors: Josep Castells, Josep Marull, Narcís Plaça, Martí Comas, Josep Adroher, Jaume Rosell, Francesc Mas i Albert Dalfó, nomenant-se president al primer.

—El nou Ajuntament el componen els senyors: Pere Avellana, Josep Vert, Joan Costa, Llorens Almar, Salvador Matas, Josep Isern i Josep M.ª de Cabrera, com a primers contribuents; i Eduard Bataller, Pere Negre, Joan García, Guillem Roig, Gabriel Quintana i Martí Vert, com a ex-concellers, havent sigut elegit alcalde el Sr. Pere Avellana.

—Dies passats apareguren rompudes les plaques de marbre que donaven nom al carrer de 13 de setembre.

—Ha traspasat l'industrial don Genís Serra i Trill i la caritativa senyora Joana Alabau i Cotxo.

—Ha obert novament les portes al públic, el Cine Coll, en el qual s'hi han fet importants reformes.

—S'està construint un jardí en el Cinema Montgrí, amb el qual quedarà completat aquest magnífic edifici.

BOIRA.

DE CABANAS

El Ayuntamiento ha quedado constituido por los siguientes señores:

Alcalde, D. Joaquín Torrent Clos; Teniente de Alcalde, D. Teodoro Salleras; Síndico, D. Benito Pomés Caritj; concejales, D. Camilo Heras Bosch, D. Agustín Casellas, D. Juan Aguer Sucarrat, Don Rafael Colomer Puig y D. José Gimbernat Teixidor.

—Han transcurrido con más animación que en años anteriores las fiestas del Carnaval, aunque las grandes lluvias impidieron la celebración de los partidos de fútbol, las representaciones de la compañía

cómico-dramática Mestres-Querol, las sardanas en la Plaza Mayor y las serenatas callejeras. No obstante se celebraron bailes extraordinarios que se vieron concurridísimos, llamando mucho la atención la variedad de disfraces que asistieron. La parte musical corrió a cargo de la orquesta Figuerense.

—Para las próximas fiestas de San Isidro, la Sociedad «Caridad y Recreo», ha contratado la notable cobla-orquesta «Antiga Pep».

C.

DE NAVATA

El dimarts de la setmana passada, dia 1, la companyia Mestres-Querol, després d'obtenir un brillant èxit per tot Catalunya, ha vingut a donar-nos una funció teatral magnífica, representant la popular obra catalana «La Puntaire de la Costa», de Tomàs Ribas.

Tots ells representaren son paper de primera, sobressortint la senyora Ramona Mestres, en el paper d'Agnès; i la gentil senyoreta Coy, en el paper de filla del patró.

Per l'èxit obtingut felicitem a tota la companyia, desitjant tornar-los veure entre nosaltres.

Aquest mateix dia amb motiu de la Diada de Carnestoltes, una colla de jovicells formaren una bonica carrossa, amb la que hom volia recordar una espècie de Carnaval de Niça, encara que un xic més reduït.

Les disfresses no cal dir que foren nombroses, entre les que hi distingirem alguns joves disfressats de pagès català i algunes damiselles de pagesa.

—Els trulls, tan els particulars com el públic, estan desfent sense parar; i es conta de si el sol trull del Sindicat Agrícol moldrà unes 4500 quilomades, ço que representa molt per un poble on hi ha tants de trulls.

—Sembla que les darreres pluges han acabat de tirar l'anyada de blat, cibada i ordi, a perdre.

C.

DE CASTELLÓ

—Del nou Ajuntament no en volem fer cap comentari, només volem recordar-li que faci bona administració, en primer lloc; que recordin que són només com un compàs d'espera a fins que vinguin els elegits pel poble; que posin en clar l'assumpte de la llum i de l'aigua; que procurin rebaixar els impostos, fent també el repartiment equitatiu, i finalment que la màquina d'escriure municipal no serveixi en contra dels veïns del poble, ni de ningú.

—Uns quants batlles dels nous ajuntaments sabem que han demanat als dos nostres batlles de la Dictadura i al seu empleat major, per a que els il·lustrin en una conferència donada a «El Jardí» de Figueres sobre procediments administratius.

—Fa pocs dies que l'ex-alcalde de Vilanova va felicitar efusivament en ple cafè al penúltim batlle nostre per la seva bona actuació i pel seu domini de l'idioma de l'immortal Cervantes. El senyor Figueras, emocionat regracià les demostracions d'afecte.

—Al carrer del Pont sembla que tenen el propòsit de procedir a la recaptació de cabals a l'objecte de posar uns llums a l'istil dels de l'Exposició de Barcelona, car hi tenen ja inaugurats alguns brolladors.

—Sembla que un empleat del líquid transparent vol dedicar-se a mesurar-ne de més blanc, espès i llefiscós.

—El noi Via, per no fer esperar els viatgers, no sab si traslladar l'administració de Figueres al carrer de La Junquera o de la Muralla, que n'hi han més.

—En les closes si veuen molts de cavalls i vaques, ocells i garces, i en alguna closa de tan en quan un hereu de pagès que espera que passi una rosseta per poguer-li refilar un rengla. Que n'és de feliç poguent festejar al aire lliure.

C.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

C. Tipografia IDEAL, Muralla, 4 - Figueras

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figuera (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

-:- BANCO DE LA UNIÓN MADRID :-

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Agencia para Cataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras